

بازار در حالت نیمه متوقف قرار دارد

گفت‌وگو با مهندس امیر جان بزرگی - مدیرعامل شرکت بازرگانی جان بزرگی

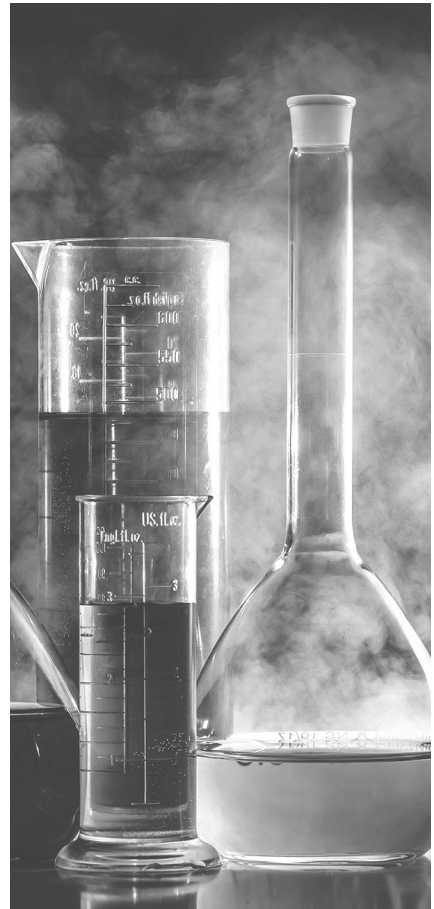

۴ بیوگرافی و آغاز فعالیت در صنایع نساجی
متولد سال ۱۳۷۶ و فارغ‌التحصیل رشته مهندسی نساجی از دانشگاه صنعتی اصفهان هستم. در دوران کودکی گاهی پدرم (مهندس علی جان بزرگی) مرا با خود به بازدید واحدهای نساجی می‌برد و به این ترتیب با فضای صنعت، خطوط تولید و ماشین‌آلات آشنا شدم و علاقه‌ام به این صنعت باعث شد رشته نساجی را جهت تحصیل در دانشگاه انتخاب نمایم. پس از فارغ‌التحصیلی برای مدتی نزد پدر مشغول کار شدم و در شهریور ۱۳۹۸ به پیشنهاد ایشان تصمیم گرفتم به صورت مستقل به فعالیت در حوزه مواد تعاونی و شیمیایی نساجی ادامه دهم. قطعاً اگر در شرکت پدر می‌ماندم، بسیاری از چالش‌ها یا تجربیات مفید و ارزشمند امروز را به دست نمی‌آوردیم.
سال ۱۳۹۹ به دلیل عدم تجربه کافی در حوزه تجارت با شکست مالی سختی مواجه شدم اما این شکست به پشیمانی از راه‌اندازی کسب و کار مستقل یا جدایی از شرکت پدر منجر نشد و با انگیزه و تلاش مضاعف این مقطع را پشت سر گذاشتم و پس از یک‌سال و نیم، موفق به تسویه کامل بدهی‌ها شدم. به اعتقاد من وقوع اتفاقات تلخ یا شکست در روند کار باعث کسب تجربه و در نهایت رشد و پیشرفت حرفه‌ای انسان می‌شود. در حال حاضر نیز به طور کاملاً تخصصی در زمینه مواد تعاونی نساجی به فعالیت می‌پردازیم و به زودی در زمینه تأمین و واردات ماشین‌آلات نساجی نیز پروژه‌هایی انجام خواهیم داد.

اساسی انسان‌ها (پس از خوراک) است و این صنعت همواره در معرض بی‌مهری قرار دارد. به گفته مهندس امیر جان بزرگی، تحصیلات دانشگاهی مفید و ارزشمند است اما اصلاً کافی به نظر نمی‌رسد! برای مثال در کتاب‌های دانشگاه با نحوه چاپ پارچه آشنا می‌شویم اما مشاهده دستگاه‌های چاپ پارچه از نزدیک و کار با آن دنیایی بسیار متفاوت و وسیعی است که در دانشگاه به افراد آموزش داده نمی‌شود.»
وی ادامه می‌دهد: «بازار در حالت نیمه متوقف قرار دارد و بیشتر شرکت‌ها به حفظ جایگاه خود می‌اندیشند و کمتر برنامه‌ای برای توسعه محصولات و گسترش تولید تدوین می‌کنند.»

با اطمینان اعلام می‌کند: «علی‌رغم تمام مسائل و مشکلات، نساجی صنعت توانمند و خوبی است و اگر همین لحظه در مورد انتخاب رشته دانشگاه از من پرسیده شود؛ بدون شک و تردید مهندسی نساجی را پیشنهاد خواهم داد. کشور ما دچار کمبود جدی متخصص نساج است و اکثر کارخانه‌ها و واحدهای صنعتی به دنبال جذب نیروی مهندس نساجی (ولو بدون سابقه کار) هستند.
متأسفانه این تفکر نادرست در جامعه وجود دارد که سطح رشته مهندسی نساجی در مقایسه با رشته‌هایی مانند برق یا مکانیک، پایین‌تر است در حالی که نساجی برطرف‌کننده دومین نیاز

۴ سال ۱۴۰۱ که حدود ۱۰ ماه آن سپری شده، برای مجموعه شما چگونه گذشت؟
سال ۱۴۰۱ نه فقط برای ما بلکه برای اغلب صنعتگران نساجی، سال پر بار و مطلوبی نبود و فشارهای اقتصادی بسیاری را تحمل کردیم. آغاز مذاکرات برجام و حواشی آن، فرارسیدن ماه‌های محرم و صفر و توقف بازار، قطعی برق واحدهای صنعتی، اعتراضات و ناآرامی‌های اخیر دست در دست هم دادند تا شاهد سالی کم رونق و پر رکود در تمام صنایع کشور از جمله نساجی باشیم.
علی‌رغم تمام مسائل و مشکلات، نساجی صنعت توانمند و خوبی است و اگر همین لحظه در مورد

انتخاب رشته دانشگاه از من پرسیده شود؛ بدون شک و تردید مهندسی نساجی را پیشنهاد خواهم داد. کشور ما دچار کمبود جدی متخصص نساج است و اکثر کارخانه‌ها و واحدهای صنعتی به دنبال جذب نیروی مهندس نساجی (ولو بدون سابقه کار) هستند. متأسفانه این تفکر نادرست در جامعه وجود دارد که سطح رشته مهندسی نساجی در مقایسه با رشته‌هایی مانند برق یا مکانیک، پایین‌تر است در حالی که نساجی برطرف‌کننده دومین نیاز اساسی انسان‌ها (پس از خوراک) است و این صنعت همواره در معرض بی‌مهری قرار دارد. نکته دیگر این که برای سرمایه‌گذاری کوتاه مدت یا زودبازده، نساجی را توصیه نمی‌کنم چون زمینه‌های سرمایه‌گذاری کوتاه مدت و موفق در کشور به قدری گسترده است که صنعت نساجی در گزینه‌های پایانی جای می‌گیرد.

«دروس دانشگاهی تا چه میزان برایتان در تعامل با کارخانه‌های نساجی کاربرد داشت؟ تحصیلات دانشگاهی مفید و ارزشمند است اما اصلاً

کافی به نظر نمی‌رسد! برای مثال در کتاب‌های دانشگاه با نحوه چاپ پارچه آشنا می‌شویم اما مشاهده دستگاه‌های چاپ پارچه از نزدیک و کار با آن دنیایی بسیار متفاوت و وسیعی است که در دانشگاه به افراد آموزش داده نمی‌شود. اگرچه تحصیلات دانشگاهی پایه و اساس تفکرات یک متخصص نساج را شکل می‌دهد اما برای فعالیت در نساجی کافی نیست و باید همراه با کسب تجربه و فعالیت در فضای کارخانه باشد. نکته بعد این که در هر صنعت و کارخانه‌ای مشکلات و چالش‌های متعدد فنی و تخصصی وجود دارد که هیچ‌گاه در دروس دانشگاه به آنها اشاره هم نمی‌شود.

«صنعتگران نساجی تا چه میزان پذیرای دانشجویان و فارغ‌التحصیلان تازه نفس و کم‌تجربه در محیط کارخانه هستند؟ به نظر می‌رسد آن‌قدر درگیر رفع مشکلات کوچک و بزرگ تولید هستند که زمان یا فرصت یا توجیهی برای تربیت نیروی جوان ندارند...»

برخی کارخانه‌ها از تربیت نیروی جوان حمایت به عمل می‌آورند اما بسیاری از آنان علاقه چندانی برای پرداختن به چنین مسائلی ندارند. به قدری با چالش‌های عجیب و غریب دست و پنجه نرم می‌کنند که حوصله‌ای برای انتقال تجربیات به متخصص کم تجربه دانشگاهی برایشان باقی نمی‌ماند.

«در حال حاضر وضعیت تولید و تأمین مواد تعاونی و شیمیایی نساجی در کشور چگونه است؟ گفته می‌شود به دلیل تعدد شرکت‌های فعال در این حوزه، عرصه رقابت بسیار دشوار و تنگاتنگ می‌باشد. دیدگاه شما چیست؟»

بله رقابت در بازار بسیار تنگاتنگ است و بسیاری از فعالان نساجی، در تأمین رنگ و مواد هم دستی بر آتش دارند!!

برخی از مواد تعاونی (مانند نرم‌کن‌ها، عمق دهنده‌ها و صابون‌ها) داخل کشور تولید می‌شوند و خوشبختانه از کیفیت مطلوب و قابل رقابت با نمونه‌های خارجی بهره‌مند هستند. امکان تولید بعضی از مواد مانند هیدرو به دلیل قیمت بالا و تکنولوژی‌های خاص در ایران وجود ندارد لذا واردات آنها اجتناب‌ناپذیر است.

بخش دیگر نیاز بازار مواد تعاونی از چین، هند، ترکیه، کره جنوبی و تایوان برطرف می‌شود اگرچه به دلیل تحریم، چین و هند اصلی‌ترین تأمین‌کنندگان مواد شیمیایی نساجی محسوب می‌شوند.

«به تولید مواد تعاونی نساجی هم می‌پردازید یا صرفاً بر انجام فعالیت‌های بازرگانی متمرکز هستید؟»

انواع نرم‌کن، عمق دهنده، یکنواخت‌کننده، آنتی‌استاتیک تولید می‌کنیم و مخاطبان ما صرفاً صنعتگران نساجی هستند زیرا طبق تجربه به این نتیجه رسیده‌ایم که بهتر است به جای فعالیت در چند حوزه و صنایع مختلف، در یک صنعت به طور تخصصی و متمرکز حرکت کنیم.

«اشاره کردید به زودی در زمینه واردات ماشین‌آلات نساجی نیز پروژه‌هایی انجام خواهید داد این موضوع تمرکز یا اولویت مجموعه‌ها از مواد تعاونی نساجی دور نمی‌کند؟ قرار نیست تمام مراحل واردات ماشین‌آلات را شرکت ما انجام دهد و درگیر مراحل متعدد واردات دستگاه‌های صنعتی نمی‌شویم بلکه ارتباط دهنده میان واردکننده و خریدار ماشین‌آلات هستیم.»

«مطلب نهایی...»

در صورت بهبود شرایط تولید و صنعت وارد حوزه رنگرزی، تولید پارچه و پوشاک خواهیم شد البته در حال حاضر نمی‌توان به این موضوع حتی فکر کرد! بازار در حالت نیمه متوقف قرار دارد و بیشتر شرکت‌ها به حفظ جایگاه خود می‌اندیشند و کمتر برنامه‌ای برای توسعه محصولات و گسترش تولید تدوین می‌کنند. نساجی، صنعت سالخورده‌ای است و از هر ۱۰ نفر فعال در این صنعت، ۹ نفر بالای ۵۰ سال سن دارند اما تا ۵ سال آینده، نسل مدیران و متخصصین تغییر می‌کند و به همین دلیل جوانان باید زودتر وارد میدان عمل شوند، تجربه کسب کنند و چالش‌ها را پشت سر بگذارند تا با شایستگی هر چه تمام جایگزین نسل قبلی شوند.

تهیه و تنظیم: سیدضیا الدین امامی رئوف